

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1974 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παρισίους Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ καθιερώσεως διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου σκοπεῖται ἡ νομοθετικὴ κύρωσις τῆς Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ καθιερώσεως διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου», ἡ ὁποία κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ὑπεγράφη δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 12ην Σεπτεμβρίου 1974, εἰς Παρισίους.

Ἡ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ὡς ἄνω διεθνούς συμβάσεως σκοπούμενη εἰσαγωγὴ παρ' ἡμῖν τοῦ θεσμοῦ τοῦ διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου εἶναι ἰδιαιτέρως ἀναγκαία. ἐν ὄψει τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ἢ σπουδάζουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ οἴα εἰς τὰς Χώρας αἱ ὁποῖαι εἶναι μέλη τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Οὗτοι, ἐροδιαζόμενοι διὰ τοῦ κατὰ τὴν σύμβασιν ταύτην διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου, κατανοητοῦ, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου διαμορφώσεώς του, εἰς πλείστας Χώρας, θὰ διευκολύνωνται τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς προσωπικῆς καταστάσεώς των.

Σημειοῦμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τῆς συμβάσεως παρεχόμενον δικαίωμα, προτίθεται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἐν ἔδαφ. α', γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων ἐπιφυλάξεων.

Εἰδι. ὡτερον: 1) Τῆς ὑπὸ στοιχ. α' ἐπιφυλάξεως περὶ χορηγήσεως τοῦ διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ζητήσουν τοῦτο οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον 17, ὑπὸ στοιχ. α', διατυπωμένας προϋποθέσεις.

2) Τῆς ὑπὸ τοῦ ἔδαφ. γ' τοῦ ἄρθρου 17 προβλεπομένης ἐπιφυλάξεως περὶ σταδιακῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ἡ σύμβασις θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐφαρμόζεται ἀμέσως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐμπίσθων ληξιαρχείων, μετὰ παρέλευσιν ἔτους ὑπὸ τῶν ληξιαρχείων ἀπάντων τῶν δήμων, ὡς καὶ τῶν ληξιαρχείων τῶν κοινοτήτων τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ μετὰ ἐν περαιτέρω ἔτος ὑπὸ τῶν λοιπῶν ληξιαρχείων, καὶ

3) Τῆς ὑπὸ στοιχ. δ' ἐπιφυλάξεως, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς μὴ ἀναγκαστικῆς θετῶν τέκνων ἔχόντων υἰοθετηθεῖ ὄφ' ἐνός μόνον προσώπου.

Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον εἰς τὸ περιεχόμενον καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἐπιδικωμένους σκοπούς, ἐκθέτομεν τὰ ἀκόλουθα, περιλαμβανόμενα εἰς εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἔκθεσιν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως:

Α. Γενικά

Ἡ θέσπισις διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου ἔχει τριπλοῦν σκοπὸν: Ἐρωδιασμένα διὰ τοῦ διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου τὰ πρόσωπα θὰ δύνανται, εἰς οἰκονομικῶς συμβαλλομένην χώραν, νὰ καταγράψουν εἰς αὐτὰ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν ληξιαρχικὰ γεγονότα. Οὕτω τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῶν βιβλιαρίον θὰ εἶναι πάντοτε ἐνημερωμένον παρ' ὅλης τῆς ἀλληλοδιαδόχου μετακινήσεως αὐτῶν.

Τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον θὰ ἐπιτρέπη κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν φιλοξενουσῶν χωρῶν νὰ γνωρίσουν τὴν ἀκριβῆ καὶ πλήρη ταυτότητα τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἐρχονται νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὰς ἐν λόγῳ χώρας. Σχεδιασθὲν βάσει ἐνὸς ἐνιαίου προτύπου καὶ συντεταγμένον εἰς περισσοτέρως γλώσσας, τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον θὰ εἶναι τὸ φυσικὸν συμπλήρωμα τῶν εἰς χεῖρας τῶν ἐν λόγῳ προσώπων ἐγγράφων ταυτότητας. Θὰ εἶναι ὡς ἐκ τούτου δυνατὸν νὰ ἐπαληθεύσων τὰς ἀκριβεῖς ἰδιότητας τῶν προαναφερθέντων προσώπων καὶ νὰ συμπληρῶνουν, τυχούσης περιστάσεως, τὰ ληξιαρχικὰ δε-

δομένα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ἰδίᾳ εἰς τὸν σκοπὸν νὰ γνωρίσουν τὴν ἀκριβῆ σύνθεσιν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

Τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον θὰ ἔχη ἕνα τρίτον σκοπὸν, οὐχὶ ὀλιγώτερον σημαντικόν. Ἀριθμὸς χωρῶν μελῶν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως (Δ. Ε. Π. Κ.), καθὼς καὶ μέγας ἀριθμὸς ἐτέρων χωρῶν ἢ ἀγνοοῦν πλήρως τὸ σύστημα τοῦ οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου ἢ δὲν προσδίδουν νομικὴν σημασίαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἐγγράφον. Ἡ θέσπισις τοῦ διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου θὰ ἐπιτρέψη εἰς ἀπάσας τὰς ἐν λόγῳ χώρας νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὸ ἔδαφός αὐτῶν, μέσω τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐν οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον, ἔχον σημασίαν ὄχι μόνον διεθνή ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρακτικὴν πραγματοποιήσιν τοῦ διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου, ἡ Δ. Ε. Π. Κ. ἐνεπιεύσθη ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῆς συνταχθείσης πρώτης συμβάσεως, ἥτοι τῆς συμβάσεως ἡ ὁποία ὑπεγράφη ἐν Παρισίοις τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1950 καὶ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκδοσιν ἀποσπασμάτων ληξιαρχικῶν πράξεων προσριζομένων διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως, ἡ ὁποία προβλέπει ἐνιαίους πολυγλώσσους τύπους ληξιαρχικῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι πιστοποιοῦν τὴν γέννησιν, τὸν γάμον καὶ τὸν θάνατον, ἡ Δ. Ε. Π. Κ. ἐπεξεργάσθη πρότυπον οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου διαστάσεως 12 X 12 ἑκατοστῶν, ἀπαιτούμενον ἐξ ἐνός πολυγλώσσου τύπου πράξεως γάμου καὶ ὠρισμένου ἀριθμοῦ πολυγλώσσων τύπων πράξεων γεννήσεως, δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀδιακρίτως ὑπὸ τῶν ληξιαρχείων πασῶν τῶν διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως συνδεομένων χωρῶν. Ἐπειδὴ, ἐπὶ πλέον, αἱ πλείσται χώραι αἱ ὁποῖαι γνωρίζουν ἤδη τὸ οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον χρησιμοποιοῦν τοῦτο διὰ νὰ δώσουν, παρεκλήθως πρὸς τὰ ἀποσπάσματα τῶν κατὰ κυριολεξίαν ληξιαρχικῶν πράξεων, ὠρισμένας ἄλλας πληροφορίας ἀναφορικῶς πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν. τὸ ὑπόδειγμα τοῦ βιβλιαρίου προβλέπει, ἐπίσης, εἰδικούς χώρους εἰς τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ ἐμφαίνωνται αἱ ἐν λόγῳ πληροφορίες.

B. Σχόλια ἐπὶ τῶν ἄρθρων.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον καθιεροῦ τὴν διττὴν ἀρχὴν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν τὰ ὑπογράψαντα ἢ προσχωρήσαντα Κράτη ὑποχρεοῦνται ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐκδοσιν διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου εἰς τοὺς συζευγνυμένους εἰς τὸ ἔδαφός αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶναι ἢ ὄχι ὑπὸ τὴν αὐτὴν χώραν συνδεομένης διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀλλ' ἐπίσης εἰς τὴν μὴ χορηγίαν ἐτέρου. Ἡ Δ. Ε. Π. Κ. υἰοθέτησε τὴν ἐν λόγῳ βασικὴν λύσιν, ἵνα συμβάλῃ εἰς τὴν ἐνοποίησην τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν διαφόρων χωρῶν μελῶν.

Ἐπειδὴ, οὐχ ἤττον, ἡ Δ. Ε. Π. Κ. διεπίστωσεν ὅτι εἰς ὠρισμένας χώρας κανὼν τοιαύτης ἀυστηρότητος εἶναι δυνατὸν νὰ σταθῇ ἐμπόδιον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου, προέβλεψεν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 τῆς συμβάσεως τὴν δυνατότητα ἐπιφυλάξεων, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποῖας συμβαλλόμενόν τι Κράτος δύναται νὰ δηλώσῃ ὅτι τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον δὲν θέλει ἐκδοθῆ εἰμὴ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, λαμβανόμενον πάντως, ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ληξιαρχοὶ θὰ ὀφείλουν νὰ ἐπιστοῦν τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ διεθνούς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου.

Δέον ὅπως τονισθῇ ὅτι ὁ ἕρος («ληξιαρχος») ὁ ὁποῖος ἐμφαίνεται εἰς τὴν πρώτην παράγραφον περιλαμβάνει ὄχι μόνον τοὺς ληξιαρχοὺς ἐν στενῇ ἐννοίᾳ τῶν διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως συνδεομένων διαφόρων Κρατῶν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἀρμόδια πρόσωπα, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς νόμους, ὡς οἱ πρόξενοι, οἱ πλοίαρχοι καὶ, τυχούσης περιστάσεως, οἱ ἱερεῖς. Ὁ ἕρος («ληξιαρχος») δέον ἐπομένως νὰ ἐρμηνεύεται ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἐννοίαν αὐτοῦ καὶ νὰ περιλαμβάνῃ ἀπάσας τὰς ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι εἰς τὰς διαφόρους χώρας ἔχουν ἀρμοδιότητα νὰ συντάσσων τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις καὶ αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ βιβλιαρίον.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ διεθνoῦς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου δὲν θὰ λαμβάνη πάντοτε χώραν ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμήν τῆς τελείσεως τοῦ γάμου. Πράγματι, εἰς ὠρισμέναις χώραις, ἐνθα ὁ γάμος τελεῖται ὑπὸ ἱερέως, ὁ ληξιαρχος καταχωρίζει τὸν ἐν λόγῳ γάμον μόνον μετὰ τινὰς ἡμέρας. Αὕτη, ὅτι εἶναι ἡ στιγμή καθ' ἣν θὰ ἐκδώσῃ ὁ ληξιαρχος τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον.

Ἄρθρον 2.

Χρησιμοποιῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τὴν φράσιν «ἀναγράφονται ἐπὶ τοῦ διεθνoῦς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου αἱ ἀρχικαὶ δηλώσεις, ὡς καὶ αἱ μεταγενέστεραι μνεῖαι ληξιαρχικῶν πράξεων», τὸ ἄρθρον 2 ἀποβλέπει ἔχει μόνον εἰς τὰς καθ' ἑαυτὰς ληξιαρχικὰς πράξεις. ὡς αἱ πράξεις γάμου καὶ γεννήσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πράξεις αἱ ὁποῖαι δύνανται μεταγενεστέρως νὰ τροποποιήσων ἢ συμπληρώσων τὰς πράξεις ταύτας, ὡς αἱ διορθώσεις, αἱ ἀλλαγαὶ ἑνόματος, αἱ υἰοθεσίαι, τὰ διαζύγια κ.τ.λ. αἱ ὁποῖαι εἰς τὰ περισσότερα τῶν συμβαλλομένων ἰσχυρῶν, ἀναφέρονται ἐν τῷ περιθωρίῳ τῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι τὰς ἀφοροῦν εἰδικώτερον. Δύνανται ἰδίᾳ νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸν γῶρον II τοῦ βιβλιαρίου τὸ γένος ἐκάστου συζύγου καὶ ἡ ἀναφορὰ τῆς συνάψεως γαμικοῦ συμφώνου ἀφορῶσαι τοὺς δεσμούς των ὁσάκις αἱ πληροφορίαι αὗται ἀναφέρονται εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ γάμου.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς πράξεις σχετικῶς μὲ τὸν θάνατον τῶν ἐν τῷ βιβλιαρίῳ ἀναφερομένων προσώπων - συζύγων καὶ τέκνων - οὐδεμία προβλεψίς εἰδικοῦ τύπου ἐγένετο δι' αὐτὰ εἰς τὸ ἐν τῇ συμβάσει συνημμένον ὑπόδειγμα. Πράγματι, οἱ ἐν λόγῳ θάνατοι δέον νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὸν γῶρον 13, ἐπιφυλαχθένται διὰ τὰς μεταγενεστέρως ληξιαρχικὰς δηλώσεις ὡς συνέχεια τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἐν τῇ συμβάσει προβλεπομένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁμοιομόρου συμβόλου (ἄρθρον 7, παράγραφος 3).

Διὰ τοῦ ἔρου («τὰ κοινὰ τέκνα αὐτῶν») οἱ συντάκται τῆς συμβάσεως ἠθέλησαν νὰ ἐννοήσων ἔχει μόνον τὰ ἐκ τῶν συζύγων γεννηθέντα τέκνα, ἀλλ' ἐπίσης καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν υἰοθετηθέντα. Ἡ εὐρεῖα αὕτη ἐρμηνεῖα προκύπτει ἐκ τῆς παραθέσεως τῆς ἐν λόγῳ μνεῖας μετὰ τῆς δυνατότητος τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 ἀναφερομένης ἐπιφυλάξεως ἡ ὁποία προβλέπει ὅτι «ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται νὰ δηλώσῃ ὅτι τὰ υἰοθετημένα τέκνα δὲν θὰ μνημονεύωνται εἰς τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον».

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ ληξιαρχοῦ ὁ ὁποῖος κέκτηται τὴν ἐξουσίαν νὰ προβαίη εἰς ἐγγραφὰς εἰς τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον - ἀρχικὰς δηλώσεις καὶ μεταγενεστέρως μνεῖας - καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 2, ἥτις «ὁ συντάκται ἢ μεταγράφας τὴν πρᾶξιν ληξιαρχος». Ἔπειτα ἔθεν ὅτι ὁσάκις ληξιαρχὸς τις εἶναι ἀρμόδιος συμφώνως πρὸς τὸ ἔθνικόν αὐτοῦ ἔθικον, νὰ προβαίη εἰς ἐγγραφὰς ἢ μνεῖας εἰς τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον, εἶναι ὅμοιος ἀρμόδιος νὰ ἐνεργήσῃ τὰς σχετικὰς ἐγγραφὰς καὶ μνεῖας εἰς τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἀφορᾷ εἰς τὰς διαφόρους συμπληρωματικὰς ἐνδείξεις, αἱ ὁποῖαι προσιδιάζων εἰς ἐκαστον Κράτος καὶ ἐπαρῶνται εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ. Προβλεπεται, ἐν προκειμένῳ, διὰ τὸν γῶρον 17.

Ἔπειτα στοιχεῖα δύναται νὰ προστεθοῦν, ἰδίᾳ ὕγειονομικῷ χαρακτήρῳ (ὡς ἐμβολιασμοί, ὁμὰς αἱματός).

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ρυθμίζει τὴν περίπτωσιν τῶν συζύγων οἱ ὁποῖοι συναξέσθην πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς συμβάσεως ἢ εἰς Κράτος μὴ δεσμευόμενον δι' αὐτῆς. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, οἱ ἐνδιαφερόμενοι οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσων διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον θὰ ἀποσπασθῶν εἴτε εἰς τὸν ληξιαρχον ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε τὸν

γάμον ἢ κατεχώρισε τὴν πρᾶξιν τοῦ γάμου, εἴτε εἰς τὰς ἀρμοδίας διὰ τὰς ληξιαρχικὰς ὑποθέσεις ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου εἶναι ὁ εἰς τοῦλάχιστον τῶν συζύγων.

Ἡ ἰδίᾳ λύσις ἐπιβάλλεται ἐν περιπτώσει γεννήσεων, νομιμοποιήσεων ἢ θανάτων ἐγγραπτῶν ἢ μνημονευτέων εἰς τὸ βιβλιαρίον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ εἰς τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον προβλεπομένη κατὰ συνεχεῖς, ἀνεμωμένας σελίδας, συγκρότησις τοῦ βιβλιαρίου σκοπὸν ἔχει νὰ ἀποτρέψῃ τὰς καταστρατηγήσεις.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ρυθμίζει τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ γίνωνται αἱ διαφοραὶ ἐγγραφαὶ εἰς τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον. Αὗται δέον νὰ γίνωνται διὰ λατινικῶν χαρακτήρων. Ἐν τοῖσιν, εἰς τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν ἑτέρουσ χαρακτήρας - κυριλλικούς, ἀραβικούς, ἐλληνικούς ἢ ἑβραϊκούς - αἱ ἐγγραφαὶ θὰ δύνανται νὰ γίνωνται ἐπιπλέον διὰ τῶν χαρακτήρων τούτων.

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς χρησιμοποίησεως τυπογραφικῶν χαρακτήρων καὶ εἰ δυνατόν, γραφομηχανῆς τείνει εἰς τὴν ἀποφυγὴν παντὸς σφάλματος ἀντιγραφῆς. Ἔπειτα ὅτι δέον ὅπως χρησιμοποιοῦνται τόσον τὰ κεφαλαῖα γράμματα ὥσον καὶ τὰ μικρὰ καὶ ὅπως μὴ παραλείπωνται τὰ διακριτικὰ σημεῖα. Προσῆκει ὅπως πᾶσα ὀνομασία τόπου ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος εὐρίσκεται, ἐὰν τὸ Κράτος τοῦτο δὲν εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ βιβλιαρίον.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 7 ρυθμίζει κατὰ πρῶτον λόγον τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ ἐγγράφωνται αἱ ἡμερομηνίαι εἰς τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον. Ἡ σειρά ἐγγραφῆς τῶν διαφόρων στοιχείων των εἶναι ἐκεῖνη τῆς προαναφερθείσης συμβάσεως ὑπ' ἀριθμὸν I, δηλαδή ἡ ἡμέρα, ὁ μῆν καὶ τὸ ἔτος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ὡς ἄνω σειρά δὲν εἶναι σύμφωνα πρὸς τὴν σειράν τῶν ὁποίων συνιστᾷ ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Τυποποιήσεως (ISO = INTERNATIONAL STANDARDIZING ORGANISATION), δηλαδή ἔτος, μῆν καὶ ἡμέρα, πλὴν ὅμως ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Δ.Ε.Π.Κ. ἔχει ταχθῆ ὑπὲρ τῆς σειράς τῆς ὑπ' ἀριθμὸν I συμβάσεως ἡ ὁποία εἶναι ἐν χρήσει ἀπὸ πολλῶν ἐθνῶν. Ἐξ ἄλλου δὲν ὑπάρχει φόβος συγκύσεως τῶν δύο σειρῶν, διότι ὁ ἐντυπος τύπος τῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τὸ συνημμένον εἰς τὴν σύμβασιν ὑπόδειγμα βιβλιαρίου προβλέπει εἰδικούς χώρους δι' ἐκαστον στοιχεῖον ἡμερομηνίας φερομένης ἐν ἐπικεφαλίδι τὰ σχετικὰ σύμβολα αὐτῶν.

Κατὰ δεύτερον λόγον τὸ ἄρθρον 7 προβλέπει περὶ τῶν διαφόρων συμβόλων τὰ ὁποῖα δέον νὰ χρησιμοποιηθοῦν.

Τέλος, διὰ τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν διακριτικὸν ἀριθμὸν ταυτότητος, τὸ ἄρθρον 7 ὁρίζει ὅπως τοῦ εἰς τὸν γῶρον 18 προβλεπομένου ἀριθμοῦ ταυτότητος προηγήθῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον ἐχορήγησεν αὐτόν.

Περὶ ἀποφυγὴν πάσης συγκύσεως, δέον ὅπως τὰ χρησιμοποιητέα σύμβολα διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ διεθνὲς οἰκογενειακὸν βιβλιαρίον τῶν διαφόρων ληξιαρχικῶν πράξεων εἶναι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προβλεπόμενα, ἐνδεχομένων ἑθνικῶν συμβόλων.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον καθορίζει τὸν τρόπον καθ' ὃν δέον νὰ τυπωθοῦν οἱ ἀμετάβλητοι τύποι τοῦ διεθνoῦς οἰκογενειακοῦ βιβλιαρίου, ὡς καὶ τοῦ λαϊκοῦ τὸ ὁποῖον δέον νὰ εὐρίσκαται εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλιαρίου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 9 ὑποδεικνύει τὸν τρόπον ἐκτυπώσεως τοῦ

εθνικού. Το όποιον άφορα εϊς τὰ έν τῷ άρθρῳ 7 προβλεπό-
να σύμβολα.

Άρθρον 10.

Το έν λόγω άρθρον άφορα αποκλειστικῶς τούς χώρους όποιοι προηγούνται εκείνων τῆς ἡμερομηνίας εκδόσεως. ε ύπογραφῆς καί τῆς σφραγίδος (μαρτί 12). Αναφέρεται τὰ ένδείξεις κί όποιοι δέν εμφανίζονται εϊς τήν αρχικήν εἰση. ὡς στοιχεῖα τινά τῆς ἡμερομηνίας γεννήσεως. τὸ τὰ τὸν γάμον ἐπιλοι ἐν ἐπέυθρον ἢ ὁ χώρος ἠλοια στυ-
λα τῆς πράξεως.

Άρθρον 11.

Εκ τοῦ έν λόγω άρθρου προκύπτει ὅτι κί αναφερόμενοι τὸ διεθνές οικογενειακὸν βιβλιάριον ληξιπαραχικαί δηλώ-
σε καί μνηστὶ δέον νά θεωροῦνται ὡς ἀποσπάσματα λη-
ξιπαραχικῶν πράξεων εκδοθέντα ὑπὸ τῶν αρχῶν τῶν Κρατῶν τῶν ὁποίων αὐτα προέρχονται. Έχουν έν τούτοις εἶαν
αν καί τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα.

Ὡς συμβαίνει καί εϊς τήν προαναφερθεῖσαν σύμβασην
ἀριθμὸν 1. οὐδεμίαν ἐπικύρωσις ἀπαιτεῖται.

Άρθρον 12.

Τὸ έν λόγω άρθρον σκοπεῖ εϊς τήν διατήρησιν ἐνημέρου
τὸ διεθνὸς οικογενειακοῦ βιβλιαρίου. Πράγματι τὸ βι-
λιάριον δέον νά ἀναδημοσιευῆ ὄχι μόνον τὰ ἀποσπάσματα
τῶν ληξιπαραχικῶν πράξεων, ἀλλὰ καί τὰς μνηστὶς κί όποιοι
αντικί νά τροποποιήσουν τὰς έν λόγω πράξεις, ὡς ἀπό-
τις διορθωτικῆς, νομιμοποιήσις, ἀποκήρυξις, διαζύγιον.
κ.λ. Συνεπῶς, ὁ κάτοχος βιβλιαρίου ὀφείλει νά μὴ παρα-
πῆ ὁσάκις θὰ λαμβάνῃ χώραν, τήν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
ἐλάρχου ἐνημέρωσιν τοῦ βιβλιαρίου αὐτοῦ. Ἡ χρῆσις
βιβλιαρίου εϊς τὸ όποιον εμφανίζονται ένδείξεις ἀνακριβεῖς
ἢ ἀλλογενῶν εϊς τήν κατὰστασιν τῶν έν αὐτῷ ἀναφερο-
μένων προσώπων, ἐπὶ σκοπῷ ἀποκτήσεως ἰδιαιτέρων πλεο-
κτημάτων, δύναται νά δώσῃ λαβὴν εϊς διώξεις.

Άρθρον 13.

Ἡ χορήγησις τοῦ βιβλιαρίου καί ἡ καταχώρισις τῶν
εἰξεων εϊς τὸ βιβλιάριον τοῦτο πρέπει νά γίνωνται κατ'
τὴν ἀδαπάνως. Οὐχ ἤπτον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς ὠρισμέ-
εθνικὰς νομοθεσίαις, τὸ άρθρον 17 προβλέπει τήν δυνα-
τητα δι' έν Κράτος νά δηλώσῃ ὅτι δέν θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ
άρθρον 13 ἢ τινά τῶν διατάξεων τοῦ έν λόγω άρθρου.

Άρθρον 14.

Τὸ έν λόγω άρθρον δέν χρῆζει σχολίων.

Άρθρον 15.

Ἡ ἰδέα τῆς ἐξομοιώσεως τῶν προσώγων καί τῶν ἀπα-
τῶν πρὸς τούς ὑπεκῶους τοῦ Κράτους, ἢ όποία εκφράζεται
τῷ έν λόγω άρθρῳ εὑρίσκειται εϊς ἐτέρας διεθνεῖς συμβά-
σεις.

Ὁ χρησιμοποιηθεῖς τύπος ἐπαναλαμβάνει εκείνον τῆς
βάσεως ἢ όποία τείνει νά διευκολύνῃ τήν τέλεσιν γάμων
τῷ ἐξωτερικῷ ὑπογραφείσης ἐν Παρισίαις τήν 10ην
Σεπτεμβρίου 1964, ὡς καί εκείνον τῆς συμβάσεως περὶ
ἰστωρίσεως τῶν ἀφορωσῶν εϊς τὸν συζυγικὸν δεσμὸν
πράξεων, ἢ όποία ὑπογράφῃ ἐν Λουξεμβούργῳ τήν 8ην
Σεπτεμβρίου 1967.

Άρθρον 16.

Ἡ ὑπὸ πλείστων κοινοτήτων νῦν εκδοθέντα ἐθνικὰ οἰκο-
γενειακὰ βιβλιάρια περιλαμβάνουν, ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει,
τιμῆνας πληροφορίας γενικοῦ ἢ τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος -
κώματα καί ὑποχρεώσεις τῶν συζύγων, ὑποχρεώσεις
νομικὰς, σημείωμα ἰστωρικό, τῆς κοινότητος ἢ όποία
ἐξέδωκε. Ἐπειδὴ τὸ διεθνές οικογενειακὸν βιβλιάριον
θὰ χρησιμοποιηθῆ μόνον ὑπὸ προσώπων τὰ ἢποία μετα-
δύνται εϊς διαφόρους χώρους, ἀλλὰ ὅα ὑποκαθιστῶ τὸ

εθνικὸν οικογενειακὸν βιβλιάριον τὸ όποιον παραδίδεται
εϊς ἀπαντας τούς νεονύμφους ἄνευ διακρίσεως, ἐπιβάλλεται
ἦπως, ἐν τινι τοῦλάχιστον μέτρῳ τὸ προαναφερθὲν βιβλιάρ-
ιον ἀνηθῆ νά διαφυλάξῃ παραλλήλως πρὸς τούς διεθνεῖς
τύπους, τὸν ἐθνικὸν ἢ καί ἀκόμη τὸν τοπικὸν χαρακτήρα
αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο, τὸ άρθρον 16 τῆς συμβάσεως ἐπιτρέπει
ρητῶς τήν ἐγγραφὴν, ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει τοῦ βιβλιαρίου,
πληροφοριῶν γενικοῦ ἢ τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς κατα-
τοπισμὸν τῶν συζύγων.

Άρθρον 17.

Εἰς τὰς χώρας κί όποιοι ὅα κέρουν χρῆσιν τῆς ὑπὸ στοιχ.
α' ἐπιφυλάξεως, δηλαδή τὰς χώρας ἐνθα οὐδὲν οικογενειακὸν
βιβλιάριον ὑπάρχει πρὸς τὸ παρόν, ἢ εκδοσις τοῦ διεθνὸς
οικογενειακοῦ βιβλιαρίου, ὅα εἶναι προαιρετικῆ, ἐννοουμένου
ἡμῶς ὅτι δέν θὰ εκδοθεῖται ἕτερον βιβλιάριον καί ὅτι ὁ ληξιπα-
ρχος ὅα ἐφιστῶ τήν προσοχὴν τῶν συζύγων ἐπὶ τῆς χρησι-
μότητος τοῦ διεθνὸς ἐγγράφου.

Ἡ ὑπὸ στοιχ. β' ἐπιφυλάξις ἐπιτρέπει εϊς τὰ Κράτη τὰ
ἢποια ὅα κάμουν χρῆσιν ταύτης ὅπως μὴ χορηγοῦν τὸ
διεθνές οικογενειακὸν βιβλιάριον κατὰ τήν διάρκειαν προθε-
σιμὰς μὴ ὑπερβαίνουσης τὰ 10 ἔτη, εἰμὴ εϊς τούς ἐνδιαφε-
ρομένους οἱ όποιοι τὸ ζητοῦν καί τὸ προτιμοῦν ἀπὸ τοῦ
ἰσχύοντος ἐθνικοῦ οικογενειακοῦ βιβλιαρίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν ὑπὸ στοιχ. γ' ἐπιφύλαξιν, αὕτη ἐπιτρέ-
πει τήν κλιμάκωσιν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ διεθνὸς οικογενεια-
κοῦ βιβλιαρίου εϊς διάφορα τμήματα τὰ όποια ἀπαρτίζουν
τὸ ἔδαφος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, κατὰ τήν διάρκειαν
προθεσιμὰς μὴ δυναμένης νά ὑπερβῆ τὰ 5 ἔτη.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν ὑπὸ στοιχ. δ' ἐπιφύλαξιν, αὕτη ἐπιτρέ-
πει τήν ἐξαιρέσιν τῶν υἰοθετηθέντων τέκνων ἐκ τοῦ διεθ-
νοῦ οικογενειακοῦ βιβλιαρίου, λόγω τοῦ ὅτι, εἰς τινας χώ-
ρας, τοιαῦτα τέκνα δέν εἰσέρχονται εϊς τήν οικογένειαν τῶν
υἰοθετούντων.

Διὰ τήν ἐπιφύλαξιν ὑπὸ στοιχ. ε' ὄρα ἀνωτέρω ὑπὸ τὸ
άρθρον 13.

Άρθρα 18 ἔως 23.

Τὰ έν λόγω άρθρα περιέχουν τὰς ὀνομαζομένας «στρεσο-
τύπους ρήτρας», διαπούσας τήν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως,
τήν ἐναρξὴν ἰσχύος καί τήν διάρκειαν αὐτῆς.

Ταῦτα σκοποῦνται διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου Νόμου
τὸ όποιον ὑποβάλλομεν εϊς τήν Βουλὴν καί παρακαλοῦμεν
διὰ τήν ψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1980

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐξωτερικῶν Γ. ΠΑΛΛΗΣ	Δικαιοσύνης Γ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Ἐσωτερικῶν ΧΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ	Οικονομικῶν ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1974 ὑπογραφεί-
σης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παρισίους Διεθνὸς Συμβάσεως
«περὶ καθιέρωσεως διεθνὸς οικογενειακοῦ βιβλιαρίου».

Άρθρον πρῶτον

Κυροῦται καί ἔχει ἰσχὺν νόμου ἢ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὡς
μέλους τῆς Διεθνὸς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστά-
σεως, ὑπογραφεῖσα εἰς Παρισίους τήν 12ην Σεπτεμβρίου
1974 Διεθνῆς Σύμβασις ἀφορῶσα εἰς τήν καθιέρωσιν διεθνὸς
οικογενειακοῦ βιβλιαρίου, τῆς όποίας τὸ κείμενον ἔπεται
ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τήν γαλλικὴν γλῶσσαν καί ἐν μεταφρά-
σει εἰς τήν ἑλληνικὴν.